

A COMENIUS TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLA INFORMATIKAI RENDSZERE

Stóka György

e-mail: h6875sto@ella.hu

Comenius Tanítóképző Főiskola, Sárospatak

Bevezető

Az intézményi informatikai rendszert többféle szempontból megközelíthetnénk, de kétféle megoldás kínálkozik alapvetőnek:

- a képzés tantervi-tartalmi vonatkozásait alapul véve beszélhetünk „hagyományos” oktatás- és információtechnikai rendszerről, illetve számítógépekre alapozott „modern” informatikai rendszerről;
- történeti fejlődésében vizsgálhatjuk az oktatástechnikai-információtechnikai-számítástechnikai-informatikai rendszert.

Jelen dolgozatban elsősorban a számítógépekre alapozott főiskolai informatikai rendszert kívánom bemutatni, alapul véve a négyéves tanítóképzős tanterv tartalmi vonatkozásait, visszatekintve a néhány évvel ezelőtti állapotokra is.

I. A számítástechnika-informatika tárgyi feltételeinek fejlődése a sárospataki Comenius Tanítóképző Főiskolán

Az intézmény számítógépparkja 1985 augusztusában az alábbi eszközökből állt:

– ZX Spectrum	1 db
– HT-1080 Z	1 db
– VIDEOTON TV	1 db
– COMMODORE VIC-20	1 db
– COMMODORE 64	2 db
– COMMODORE 16	1 db

Az 1987/88-as tanév második félévére ezek közül elérhető és működőképes maradt 1 db (!) COMMODORE 16-os gép. (A többi eltűnt vagy elromlott, ilyen távlatokból nehéz már pontosan megállapítani. Egy azonban biztos; 27 fős hallgatói csoportnak ezen az egy gépen kellett akkor már kötelező jelleggel számítástechnika órát tartani.)

Szerencsére egy éven belül további 3 db C-16-os, újabb egy év elteltével pedig 5 db C-64-es és 1 db C+4-es oktatási célokra szánt mikroszámítógépet szereztek be főiskolánk illetékesei. Azaz az 1990/91-es tanévben összesen 10 gépen dolgozhattak hallgatóink, és ez egy-egy gyakorlati foglalkozás alkalmával már majdnem egy fél gépet jelentett fejenként.

Honnan és hogyan kerültek a fentebb említett számítógépek az intézménybe ?

Egy-két gépet központi keretből kaptunk, ám a többségüket a főiskola saját költségvetési forrásból, önerőből szerezte be. (Sokszor a saját dolgozóink hozták (csempészték) be az országba ezeket az – itthon még újdonságnak számító és csak ritkán kapható – eszközöket nyugati turistaútjaik alkalmával, s az intézmény azokat – némi felárral – megvásárolta.)

IBM gépeket először a főiskola gazdasági hivatala kapott 1987-88-ban; ezeket (egy XT-t és egy 286-os AT-t) bérszámfejtésre, illetve főkönyvelésre használták. Nem sokkal később vásároltunk egy 286-os AT-t oktatási célokra is, de ehhez a géphez jó ideig nem jutottak hozzá a hallgatóink. Ezt a gépet a főigazgatói hivatal használta ösztöndíj számfejtésre egészen 1990-ig, amíg ez a szervezeti egység is kapott egy új 286-os AT-t.

Nem derült ki, ki rendelte, de egyszer csak megjelent a főiskolán 2 db APRICOT márkanévű – valamilyen értelemben IBM-kompatibilis számítógép konfiguráció; nagyon ízléses külsejűek voltak, infravezérlésű billentyűzet tartozott hozzájuk, de ezen kívül nem volt semmi előnyös tulajdonságuk. Nem is használtuk őket soha semmire, azaz talán az egyiket egy ideig a könyvtárosaink próbálták munkára fogni. Szerencsére elég hamar elromlott mind a kettő, így tárgytalanra vált annak az átmeneti kérdésnek a megválaszolása is, hogy mire valók ezek a gépek egyáltalán.

Bár csak öt év telt el, nagyot fordult azóta a világ. A hazánkban végbemenő politikai-társadalmi-gazdasági változások ezen a területen kedvező fordulatot jelentettek. Az idő igazolta azokat, akik kez-

dettől fogva kitartóan bizonygatták a számítástechnikai-informatikai képzés fontosságát, megcáfolta a hitetlenkedőket, akik csak amolyan „divatos játékszernek” tartották a komputereket és „megszállottaknak” a felhasználókat.

A technikai háttér e tárgy esetében nélkülözhetetlen. Szerencsénkre ez az a terület, amit a Világbank kiemelten kezelt, és számos pályázati lehetőség közül választhattunk.

A pályázataink eredményességéről és az elnyert összegek felhasználásáról röviden az alábbiakat mondhatom el:

1990/91-ben sikerült egy, a többi tanítóképző főiskolával közösen benyújtott FEFA pályázaton (FEFA I) kb. 3,5 MFt-ot nyernünk a számítógépes infrastruktúra fejlesztésére.

Ezt az összeget teljes egészében IBM-kompatibilis számítógépek beszerzésére fordítottuk. 1991 őszére kialakítottunk egy akkor nagyon modernnek számító, 10+1 gépes hallgatói PC labort; ezen belül a gépek ETHERNET hálózatban, NOVELL NETWARE 3.11-es operációs rendszerrel (is) működhetnek. (A legtöbb szervezeti egység szintén kapott egy-egy 386-os AT gépet, mert nemcsak az oktatás területén kívántuk hasznosítani a gépeket, hanem mindenütt, ahol helyük van, illetve lehet.)

A következő, 1991/92-es tanévben újabb FEFA fordulón (FEFA II), az Észak-Magyarországi Universitasszal közös pályázaton is sikerült az előbbivel kb. azonos összegű támogatást nyernünk. Ennek az összegnek a nagyobbik részét szintén számítógépekre költöttük. Emellett olyan eszközök beszerzésére is gondoltunk, amelyek a számítástechnika oktatásához nélkülözhetetlenek (egy ún. írásvetítő feltétre vagy másképpen LCD-panelre, ami a számítógép-monitor tartalmának kivetítését teszi lehetővé), illetve olyanokra, amelyeket általában az oktatásban kiválóan felhasználhatunk (egy videokivetítőre, ami képes a TV készülékek, monitorok képernyőtartalmát mozivászon méretben ismegteleníteni).

Az Információs Infrastruktúra Fejlesztési Program keretében megjelent pályázati felhívásra is elkészítettünk egy pályázatot; ennek eredményeképpen egy elfogadhatóan nagy teljesítményű EVEREX 386/33 típusú számítógéphez és egy ún. X.25 – ös hálózati végponthoz jutottunk (a kettő együtt kb. 600 eFt értékű); ez utóbbi segítségével számítógépes levelezést folytathatunk hazai és nemzetközi viszonylatban egyaránt. (A hazai rendszerek közül mi az ELLA elektronikus levelező rendszer tagjai vagyunk.)

A FEFA II pályázati fordulón nyert összegbe is belefért még egy ilyen hálózati végpont telepítése, ám gondolva a jövőre is nem egy újabb X.25-ös végpontot építettünk ki, hanem egy ún. ROUTER GATEWAY-t szereztünk be, ami már nem csak 8 db PC-n teszi elérhetővé a világot, hanem egy egész hálózaton. (Ez a berendezés a könyvtárunkban kapott helyet.)

Saját erőből, költségvetési támogatásból bekapcsolódtunk egy ún. telefon modem segítségével az ózdi Bükk Művelődési és Vendéglátó Ház kezdeményezésére létrejött regionális hálózatba is. (A tervezett METODIKA Egyesület célja egy állandóan elérhető iskolai információs rendszer létrehozása és működtetése volt; sajnálatos módon az egyesület tényleges megalakulására azóta sem került sor.)

A FEFA III pályázati fordulón szintén az Universitasszal közös projektben vettünk részt; az elnyert kb. 3,2 MFt-ból közel egymillió forintot a gyakorlóiskolánk számítógép laborjának kialakítására fordítottunk. Szerettünk volna egy 6+1 gépes szaktantermet létrehozni, lehetőleg hálózatba kapcsolt gépekkel. Az akkor erre fordítható összeg csak a gépekre volt elegendő, a hálózat kialakítására egyelőre nem telt.

Ez utóbbi pályázati fordulón elnyert összeg nagyobbik hányadát, kb. 2,2 MFt-ot egy modern, digitális telefonközpont, illetve a hozzá tartozó mintegy 50 db telefonkészülék beszerzésére és beüzemeltetésére használtuk fel.

Magának az intézményi hálózatnak a kialakítására csak néhány hónappal ezelőtt került sor, részben a FEFA IV pályázaton nyert keret, részben pedig az intézményi költségvetés terhére, kb. 1,4 MFt értékben. Ez egy ún. sodort érpáros (UTP-kábeles), aktív hálózati elemeket (aktív HUB-okat) is tartalmazó, csillag topológiájú vezetékrendszer, ami lehetővé teszi ugyanazon fizikai jelhordozó közeg igénybevételeivel a telefonálást és a számítógépes kommunikációt is. Ezzel a hálózattal vált teljessé a részben korábbi beszerzésből származó digitális telefonrendszer, és ez a vezetékrendszer teszi elvileg elérhetővé minden szervezeti egység számára a másikat, illetve a külvilágot (pl. az INTERNET-et). A számítógépes kommunikációhoz szükség van még megfelelő illesztő kártyákra, a különböző filozófiájú (heterogén) lokális hálózatok összekapcsolására alkalmas konverterekre, továbbá bizonyos hálózati szofterekre; ezeket a főiskola saját forrásaiból szerezte és szerzi is be, nagyjából félmillió forint értékben.

Idén tavasszal az ún. FEFA Speciál pályázati fordulón nyert közel kétfélmillió forintot költségvetésen kívüli saját forrásokból kiegészítve létrehoztunk egy 8+1 gépes nyelvi laboratóriumot, a megfelelő hardver és szoftver eszközökkel felszerelve.

Nem közvetlenül hallgatói célokra szánt eszközöket nyert a főiskola könyvtára egy OMFB pályázaton, kb. 7,3 MFt összértékben, de ezen eszközöket is meg kell említenünk a teljesség kedvéért. Ebből az összegből egy helyi UNIX-hálózatot hoztak létre a könyvtárunkban. Ennek központi egysége egy 1000 felhasználó kiszolgálására alkalmas DEC 2000 AXP szerver. Van egy X-termináljuk, nyolc – részben a FEFA II-n nyert, részben más forrásból származó – PC-jük, színes scanner-jük, vonalkód írójuk-olvasójuk, mátrix és lézernyomtatójuk. Ez az a hálózat, amely kapcsolódik ahhoz a korábban már említett ROUTER-hez, amely az X.25-ös végponton keresztül kivezet a külvilágba. Ezért nem hagyhatjuk figyelmen kívül ezt az egyébként speciális feladatokat ellátó intézményi részrendszert sem akkor, amikor elsősorban a hallgatók oktatásához-képzéséhez használt informatikai rendszerhez szeretnénk közelíteni.

Néhány programot is vásároltunk a gépek beszerzésével egyidejűleg: mindjárt a legelején megvettük a DOS 5.0-ás, a Novell NETWARE 3.11-es, a WINDOWS 3.1-es változatát, az erre épülő WORD for Windows 2.0 szövegszerkesztő és az EXCEL for Windows 4.0 táblázatkezelő szoftvereket. Később jó magyar szokás szerint innen-onnan szerzett programokkal egészítettük ki a kelléktárunkat. Amiért mégsem szégyenkezünk az az, hogy egyrészt az illetékes minisztériumunk nem tekintette feladatának az intézményeit ellátni központi finanszírozású, jogtiszt szoftverekkel, másrészt nem nyereszkedésre használtuk a program-másolatainkat, hanem kizárólag oktatási feladatok ellátására.

A HUNGARNET Egyesület, illetve az NIIF Koordinációs Iroda időnként szervez egy-egy szoftverlegalizációs programot valamelyik vezető szoftvergyártó világcéggel közösen; legutóbb a Microsoft, illetve a Novell cég jóvoltából sikerült kb. tízezer dollár összértékben legális szoftverhez vagy licenchez hozzájutnunk.

Ennyit értünk el a hardver és szoftver eszközök beszerzése terén eddig.

II. A négyéves tanítóképzés törvényi alapjai

1976-tól (amikor főiskolai szintre emelték) egészen az ideig, 1995/96-os tanév kezdetéig hároméves volt a tanítóképzés. A 158/1994. (XI.17) Korm. számú kormányrendelet értelmében a tanítói szakon a képzési idő 4 évre emelkedett.

A rendeletről megtudhatjuk, hogy a tanítói szakon szerzett képesítés jogosít az iskolai oktatás 1–4. osztályában – az idegennyelv-oktatásának kivételével – valamennyi műveltségi terület (tantárgy) oktatási-nevelési feladatainak az ellátására, valamint az 5–6. osztályban legalább egy (megnevezett) műveltségi területen az oktató-nevelő munkára. A műveltségi területek sorában a hagyományosnak mondható magyar nyelv és irodalom, matematika, ének-zene, stb. mellett ott találjuk az informatikát is.

Ugyancsak ez a rendelet foglalkozik a tanítói szak képesítési követelményeivel is, meghatározva a képzési célt, a végzettség szintjét, a képzés tartalmi irányait, a képzés főbb tanulmányi területeit, azok arányát és az ellenőrzés formáit. A rendelet úgy intézkedik, hogy a képzési követelményeket műveltségi területenként külön-külön szakmai testületek „Útmutatókban” határozzák meg.

1994 novemberében kezdődött és 1995 februárjáig tartott az Országos Tanítóképzős Tantervfejlesztő Bizottság Informatikai Szakmai Bizottságának tantervelőkészítő munkája. Ennek a bizottságnak, illetve az általa választott, a cél-feladat-követelmény-tananyag rendszert összeállító 5 fős munkacsoportnak is tagja voltam.

Hosszú vitákban, sok-sok érvelés és ellenérvelés közepette született meg az a munkaanyag, amit azután az Informatikai Szakmai Bizottság némi módosítással tudomásul vett, és elfogadásra javasolt az Országos Tanítóképzős Tantervfejlesztő Bizottságnak.

Ebben a közel öthónapos munkában pontosan nyomonkövethető volt az, hogy ki, milyen tudományterületről „nyergelt át” az informatikára;

- a korábban csak oktatástechnikát tanítók igyekeztek minél több hagyományos információhordozót becsempészni a követelményrendszerbe,
- a villamosmérnök-műszakitanár szakos oktatók az információelméletet- információtechnikát hangsúlyozták,

- a technika szakosok egyértelműen az ő tantárgyukból eredeztették a számítástechnikát-informatikát, szerintük ez a terület csak egy szűk szelete a korábbi technika tantárgynak,
- még a könyvtár szakosok is részt kértek volna a stúdium óraszámából (nem is keveset; az egyharmadát !), de az első kísérletük sikertelensége kedvüket szegte, és odahagyták az értekezleteinket.

A magam részéről elfogadhatónak tartom a végeredményül kapott, országos illetékes fórumok által jóváhagyott tanítóképzős informatikai programot. Az alapképzésben minimum 75, a műveltségi területi képzésben – gyakorlati képzéssel együtt – minimum 520 órát biztosít ez a dokumentum a stúdium számára. Annyit, amennyit korábban még álmodni sem mertünk volna.

III. A főiskolánk új informatika tanterve az általános tanítóképzésben

„Senki sem lehet próféta a saját hazájában” – tartja a mondás. Nem volt könnyű az országos bizottságokban való ténykedés, de mindez utólag üdülésnek tűnik az idehaza a főiskolán folytatott tantervi csatározáshoz képest. Az országos bizottság informatikával foglalkozó tagjait (többnyire kitűnő szakembereket) érvekkel meg lehetett győzni, a szakma érdekében a bizottsági tagok képesek voltak kompromisszumokat kötni. Az itthoni vitákban viszont jobbra egyedül maradtam az érveimmel, bár élveztem jónéhány kolléganőm, kollégám bizalmát.

Az 1994/95-ös tanévet teljesen kitöltötték a tantervfejlesztő bizottsági értekezletek, oktatói fórumok. Sorra születtek az újabbnál újabb előterjesztések, óra- és vizsgaterv javaslatok.

Az országosan elfogadott, számomra kedvező tartalommal bíró informatika program főiskolai értelmezése már korántsem tetszett annyira. Föléledt az oktatástechnika kontra informatika vita, és a korábban már említett szakcsoport képviselője újra támadásba lendült. Nem látszott tisztán, hogy a főiskolán melyik szakmai kör kompetenciájába utalják ezt a műveltségi területet; a főiskolai tanács ezzel kapcsolatos határozatának megfelelően a matematika munkacsoportra (azaz ránk), vagy valami egészségtelen kompromisszumot

kényszerítenek ki ebben a kérdésben. A szakma iránti féltésből eredően az utóbbit semmiképpen nem akartuk.

Egymással párhuzamosan nyújtotta be javaslatait az oktatás- és információtechnikai szakcsoport és a természettudományi tanszék matematika munkacsoportja. A tét az általános képzésben informatikára fordítható órakeret minél nagyobb szeletének a megszerzése volt.

Meg kell jegyeznem, hogy az informatika műveltségi terület összóraszám a főiskolán a minimálisan kötelező 75 óránál lényegesen magasabb, 90 óra. Tudni kell továbbá, hogy az országos fórumokon úgy határozták meg a minimális órakeretet, hogy a stúdiumnak tartalmaznia kell a hagyományos információhordozók használatára vonatkozó ismereteket, azaz – ha úgy tetszik –, a korábban oktatástechnikának nevezett tantárgyat is.

Különösen akkor vált izgalmassá a csata, amikor a tantárgyi struktúra kialakítása következett.

Az oktatás- és információtechnikai szakcsoport javaslata a következő volt;

– Oktatás- és információtechnika	15 óra
– Információhordozók készítése	30 óra
– Informatika az általános iskolában	30 óra
– Az informatika pedagógiája	15 óra

A matematika munkacsoport javaslata ezzel szemben;

– Oktatás- és információtechnika	15 óra
– Bevezetés az informatikába	30 óra
– Integrált felhasználói rendszerek	30 óra
– Informatika az általános iskolában	15 óra

Hosszú-hosszú menetekben próbáltuk meggyőzni a többséget a magunk igazáról; néha már-már nyeresre álltunk, néha pedig elúszni látszott a mérkőzés. Végül a körülmények szerencsés egybeesésének köszönhetően a mi elképzeléseinket fogadta el a főiskola tantervfejlesztő bizottsága, illetve annak javaslatára az intézmény legfőbb döntéshozó testülete, a főiskolai tanács. Az informatika tantárgycsoport „Oktatás- és információtechnika” tantárgyát az oktatás- és információtechnikai szakcsoport, a többi pedig a matematika munkacsoport gondozására bízták.

Már csak a tantárgyak tartalommal való feltöltése volt hátra, de ez az országos bizottság ajánlásai alapján már nem volt nehéz feladat.

Nem lényegtelen körülmény, hogy hanyadik félévbe kerül egy-egy stúdium. Természetesen minden oktató annak örülne, ha az általa oktatott tantárgyak a képzési idő első féléveiben kapnának helyet. Mi is szeretnénk volna az első három félévben átadni az informatikai ismereteket a hallgatóknak, de a nagyobb múlttal, s így nagyobb presztízzsel rendelkező tantárgyak megelőztek bennünket. Maradt nekünk a VI-VII-VIII. félév. (Lásd 1. sz. melléklet !)

IV. Az informatika műveltségi területet választók tanterve

A fentebb említett kormányrendelet értelmében a tanító szakos hallgatóknak választaniuk kell (legalább) egy műveltségi területet, amely területhez kapcsolódó képzés során az 5-6. osztályban való oktató-nevelő munkára készítjük fel őket. Minden főiskola maga határozott arról, hogy (a lehetséges 11-ből) melyik területen szervez ilyen többletjogosítványt nyújtó kurzusokat.

A mi főiskolai tanácsunk úgy döntött, hogy a tárgyi és személyi feltételek lehetővé teszik az informatika műveltségi területhez kapcsolódó speciális képzés indítását. Ennek az állásfoglalásnak nagyon örültünk, hiszen ez egyrészt az eddigi munkánk elismerése, másrészt lehetőség az informatikai kultúra mind szélesebb körben való terjesztésére, harmadrészt biztatás saját ismereteink további gyarapítására.

Ez a képzési forma nem tévesztendő össze a tanárképző főiskolákon folytatott szakos képzéssel. Jóllehet az általános tanító szakon nyújtott informatikai ismereteknél lényegesen nagyobb mennyiségű és szélesebb spektrumú tudásanyag átadására nyílik lehetőség, az itteni tanterv nem hasonlítható össze a nappali tagozatos tanárképzőkével. (Lásd 2. sz. melléklet !)

A informatika műveltségi területet választók számára a képzés a tanulmányi idő második félévében indult. Óriási érdeklődést mutatnak a hallgatók; az egy csoportnyi (30-32 fő) helyre 81-en jelentkeztek. Szívünk szerint mindenkit felvettünk volna, de a lehetőségeink egyelőre nem engednek meg nagyobb létszámú kurzust. Kénytelenek voltunk valamiféle felvételit szervezni; egy olyan feladatlapot állítottunk össze, ami nem tételezett fel különösebb matematikai vagy in-

formatikai előképzettséget, inkább a hallgatók kreativitására, képezhetőségére voltunk kíváncsiak.

A válogatás eredményeképpen 32 fő kezdhetette meg februárban informatikai tanulmányait a főiskolán. Ezt a csoportot is kétfelé osztottuk, hogy hatékonyabb legyen a munka. Az érdeklődés nem csökkent, az általános óralátogatási szokásoktól eltérően majdnem mindenki majdnem minden alkalommal eljön a foglalkozásokra. Reméljük, a számítógépes környezet motiváló hatása kitart a képzési idő végéig.

V. A tanítói szak képesítési követelményei és a NAT

A felsőoktatási intézményekre vonatkozóan a képesítési követelmények, a közoktatási intézmények esetében a Nemzeti alaptanterv (NAT) jelöli ki a tanulás-tanítás tartalmi irányait. Műfajából eredően mindkét dokumentum keretjellegű, az oktatás-nevelés-képzés konkrét megvalósítására vonatkozóan legfeljebb ajánlásokat tartalmaz, a korábbi központi tantervi irányelvek, tantervek, programok helyett a kimenet felőli szabályozás „intézményét” vezeti be.

Azt gondolnánk, hogy a közoktatás és a felsőoktatás határain ezek a dokumentumok „találkoznak”, egymáshoz illeszthetőek. Sőt, feltételezhetnénk, hogy pl. a tanító szakos hallgatókat arra (is) képezzük, amit az alsótagozatban majd tanítaniuk kell, mondjuk informatikából. A valóságban ez koránt sincs így.

Időben a képesítési követelmények készültek el először, bár a NAT-nak az előkészítése korábban kezdődött el, több fordulót ért meg. A szakmai bizottsági értekezleteken igyekeztünk az alsótagozatos lehetőségeket és a tanítási gyakorlatokon szerzett tapasztalatainkat is maximálisan figyelembe véve megalkotni azt a cél-feladatkövetelmény-tananyag rendszert, amire bízvást támaszkodhat majd végzés után a hallgató, nem érik meglepetések az informatikai eszközök és módszerek alsótagozatos alkalmazásai során.

Az biztos, hogy hallgatóink az 1–4. osztályos tanítási gyakorlatuk során informatika órákon nem találják majd szembe magukat olyan problémákkal, amelyek megoldására nem készítettük fel őket. Nem lesznek ugyanis alsótagozatos informatika órák, mert a NAT-nak ebbe a rész-keretébe nincsenek informatikai elemek.

„Természetesen ott vannak az informatikai ismeretek a többi tantárgy követelményeibe integrálva...” – mondják a NAT az alkotók. Méltánytalannak érezzük, hogy arról meg sem kérdeztek bennünket, tanítóképző főiskolában oktatókat, az informatika-számítástechnika területén évek óta ténykedőket, hogy mi a véleményünk ezen stúdium alsó tagozatos alkalmazási lehetőségeiről.

Mit tehetünk? Amit eddig is tettünk; jószándékkal végezzük a dolgunkat, ahogy a lehetőségeink (tudásunk, eszközeink) megengedik. Úgy is felfoghatjuk, hogy az alsótagozatos informatikára vonatkozó NAT-keret azért üres, hogy a helyi tantervekben mindenki azt tegyen bele, amit akar.

VI. Szervezeti változások a főiskolán

Kedvezően befolyásolták főiskolánkon a számítástechnikát-informatikát oktatók hangulatát, növelték a tárgy presztizsét, a tárggyal való foglalkozás lehetőségeit azok a szervezeti változások, amelyeket a létszámleépítésekkel összefüggésben végrehajtottunk.

Paradoxonnak tűnhet elbocsátásokkal kapcsolatban kedvező változásokról beszélni, de igyekszem feloldani a látszólagos ellentmondást.

A leépítés főiskolánkon nem azt jelentette, hogy aktív korú dolgozóknak felmondott a munkáltató, hanem néhányan a nyugdíjkorhátárt elérve kérték nyugdíjazásukat, mások pedig a törvényadta lehetőségekkel élve a kordedvezményes nyugállományba helyezést választották. Bizonyos szervezeti egységek létszáma ezáltal olyan mértékben lecsökkent, hogy a főiskolai tanács ezek megszüntetését, s az így „hontalanná” vált oktatók más egységekbe való áthelyezését tartotta indokoltnak.

Ezek az átszervezések szükségessé tették a főiskola szervezeti és működési szabályzatának a módosítását, s ha már átszervezünk, akkor megszüntettük a korábbi oktatás-és információtechnikai csoportot, és a már néhány hónapja érlelődő gondolatot valóra váltva 1995. november 1-jei hatállyal létrehoztuk az informatika tanszéket.

A tanszék személyi összetétele a következő: három főiskolai oktató, két oktatástechnológus, egy számítógépes rendszergazda és egy részmunkaidős adminisztrátor.

Kialakítottuk a tanszéki körletünket a főiskola földszintjének egyik szegletében; van két tanári szobánk, két szaktantermünk (egy számítógépes, illetve egy a hagyományos információhordozók használatának oktatására), két TV-stúdiónk, foto-video műtermünk, zártláncú televízióhálózatunk, most már az egész intézményre kiterjedő számítógépes hálózatunk, öt külön számítógépünk, INTERNET-elérési lehetőségünk, stb. Az infrastruktúrára sem lehet tehát panaszunk, mert ezt a területet a főiskola vezetői kiemelt területként kezelik, s fejlesztésére – még a mostani szűkös pénzügyi lehetőségek közepette is – áldoznak.

Az oktatási feladatok ellátása csak egyik részét jelenti a tanszék tevékenységi körének. Emellett gondoskodunk a főiskola teljes informatikai rendszerének működőképességéről, az új hardver és szoftver eszközök telepítéséről, illetve az általánosan használt szoftverek kezelésének megtanításáról.

A tanszéki munkaprogramban vállalt feladatok megvalósításához most már – elvileg – csak időre van szükségünk.

1. számú melléklet

Az általános iskolai tanító szakos hallgatók informatika óraterve az általános képzésben

	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
Bevezetés az informatikába						2		
Oktatás- és információtechnika	1							
Integrált rendszerek							2	
Informatika az általános iskolában								2

2. számú melléklet

Az informatika műveltségi területet választó általános iskolai tanító szakos hallgatók óraterve

	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
Bevezetés az informatikába		2						
Alapvető operációs rendszerek			2					
Integrált rendszerek				2	2	2		
Az informatika fejlődéstörténete				1				
Az informatika eszközrendszere					2			
Programozás						2	3	
Számítógép hálózatok és szolgáltatásaik						2		
Informatika az általános iskolában						2	2	
A számítógép technikai alkalmazásai								4
Speciális téma							3	4